

Ο Θεός πάντα βοηθά, αλλά ο «μπαμπάς» που είναι;

/ [Γνώμες](#)

- Κλεάνθης Συμεωνίδης, Μέλος Παγκύπριας Οργάνωσης Πολυτέκνων

Ακούμε συχνά ότι ο καλός Θεός στηρίζει πάντοτε τις μεγάλες οικογένειες και αυτό ισχύει.

Δεν θα έπρεπε όμως μαζί με το Θεό, τους γονείς να στήριζε ουσιαστικά το μέγλωμα των παιδιών και ο μεγάλος «μπαμπάς» (κράτος);

Είναι άραγε αρκετά τα επιδόματα τέκνου που λαμβάνουν σήμερα οι οικογένειες, κυρίως χαμηλής εισοδηματικής τάξης; Με την μεσαία τάξη που δεν στηρίζεται καθόλου, τι γίνεται;

Είναι άραγε αρκετό το ποσό της φοιτητικής χορηγίας το οποίο, για όσους το λαμβάνουν είναι αμετάβλητο από το 1997; (βλέπε κόστος σπουδών σε εξωτερικό και ιδιωτικά Πανεπιστήμια);

Μπορεί άραγε μια πολύτεκνη οικογένεια να βρει λύση στο στεγαστικό των παιδιών της;(βλέπε τιμές διαμερισμάτων)

Πως γίνεται οικογένειες να πληρώνουν τον ίδιο φόρο εισοδήματος χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το μέγεθος τους, αν έχουν 1 η 10 παιδιά;

Είναι δυνατό μια μητέρα που εργάζεται από το πρωί μέχρι το βράδυ λ. χ σε πολυκατάστημα να μπορέσει ποτέ να γίνει πολύτεκνη όταν ούτε η οικονομική δυνατότητα ούτε και ο χρόνος δεν υπάρχει, για μεγάλωμα πολλών παιδιών;

Τα πιο πάνω πρέπει έντονα να μας προβληματίσουν, αν θέλουμε κάποτε να λύσουμε το δημογραφικό. Η Ευρώπη λέει ότι είμαστε η τελευταία χώρα σε κατάταξη σε δαπάνες τέκνων, εν σχέση με το σύνολο των κοινωνικών δαπανών. Δεν μας απασχολεί; Δεν είμαστε κατεχόμενος τόπος; Γιατί αυτή η απαξίωση προς τις μεγάλες οικογένειες και για όσους θα ήθελαν μεγάλη οικογένεια;

Οι κλίμακες εισοδηματικών κριτηρίων για το επίδομα τέκνου έχει 13 χρόνια να αλλάξουν όταν ο πληθωρισμός τρέχει, η ακρίβεια δέρνει, το ρεύμα πάνω, το νερό πάνω, τα καύσιμα πάνω, τα σχολικά πάνω, οι ασφάλειες πάνω, τα τέλη πάνω, ο παρπέρης πάνω.....! Που είναι άραγε ο μεγάλος «μπαμπάς»;

Θέλει να πάει ταξίδι διακοπών η πολύτεκνη οικογένεια, μην λέμε αστεία, αυτό είναι αδιανόητο, «μπαμπά», μα που είσαι;

Αγαπημένε «μπαμπά»,

Ξέρεις καλά πως οι μεγάλες οικογένειες στηρίζουν τον στρατό μας. Οι μεγάλες οικογένειες στηρίζουν το εμπόριο, τα κρατικά ταμεία (πληρωμές σε άμεσους και έμμεσους φόρους), τα ασφαλιστικά ταμεία, τις επιχειρήσεις, τα σουβλατζίδικα, τις πιτσαρίες. Αν δεν ήταν οι μεγάλες οικογένειες, σχολεία, λύκεια, Πανεπιστήμια, επιχειρήσεις θα έκλειναν, παντού θα επικρατούσε ερήμωση, συντρίμμια και ερείπια. Οι μεγάλες οικογένειες είναι η ζωή, είναι το μέλλον αυτού του τόπου, η μεγαλύτερη ΕΠΕΝΔΥΣΗ. Δεν είναι κόστος, ούτε δαπάνη τα παιδιά, αλλά τυχόν χρηματική ενίσχυση τους γυρίζει πίσω στην οικονομία την αμέσως επόμενη ημέρα.

Η άνοιξη του τόπου μας ονομάζεται νέες γεννήσεις παιδιών και ο «μπαμπάς» δεν πρέπει να απαξιώνει και στα νομοθετήματα του να μην λαμβάνει υπόψη την σύνθεση και το μέγεθος μιας οικογένειας (πρόσφατο παράδειγμα, η φορολογική μεταρρύθμιση όπου για μικτά εισοδήματα άνω των 80χιλ, είναι ΜΗΔΕΝη φορο-έκπτωση όσα παιδιά και να έχει μια οικογένεια!). Δηλαδή, για εισοδήματα άνω των 80χιλ, όσο πιο πολλά παιδιά στην οικογένεια, τόσο πιο μεγάλη και η αδικία/

κρατική απαξίωση!

Η ιστορία διδάσκει «μπαμπά» ότι, όταν υπάρχει απαξίωση και περιφρόνηση των πραγματικών οικονομικών αναγκών μιας μεγάλης οικογένειας, τότε θα γυρίσει πίσω ο αντίκτυπος και ήδη γύρισε, με ποσοστό γεννήσεων σε εξευτελιστικά επίπεδα, από τους χαμηλότερους στην Ευρώπη. Μπαμπά μήπως ακούς τις καμπάνες;

Το άρθρο αυτό είναι αφιερωμένο σε κύπριο βουλευτή που πρόσφατα αγανακτισμένος είπε «ε δώστε τα ευλοημένα τα αυτονόητα που ζητούν οι πολύτεκνοι, μην τους ταλαιπωρείτε άλλο».

Πηγή: pemptousia.gr